

Dragoljub (Mirkov i Vidosavin) Popović

pevanja tokom jedne ljubavne veze*
ciklus pesama Bosančici

izdavač:
DRAGOLJUB
Solothurn – CH
25. Aprila 2005.

2

Copyright:
Dragoljub M. V. Popović
4502 Solothurn – CH

contact: www.flyingjoymaker.com
www.flyingjoymaker.ch

*

Dragoljub (Mirkov i Vidosavin) Popović
pevanja tokom jedne ljubavne veze*

* - ne budite sigurni da je postojala

ISBN 3-9522999-9-5

Sadržaj:

	stranica
01. Ljubavna noć sa književnicom	07
02. Ne maštam	08
03. U mojim pesmama	09
04. Ostaviću te nasred puta	10
05. Prva moja žena nisi	11
06. Budi milostiv prema časnoj sestri	12
07. Nisam više Srbin za vas	14
08. Japanka iz Bosanskog Broda	15
09. Dozvoli da te uzmem	17
10. Ako mi budeš rekla	18
11. Lupiću nešto	19
12. U neistraženim područjima moga bića	20
13. Sve je sito samo oči nisu	21
14. Samo sam gledao	22
15. U pitanju je krađa	24
16. Šta je dobit?	25
17. Nisi ti kriva	26
18. Odrasla si u Bosni	27
19. Ako zaustavite satove	28
20. Piramida vlasti	29
21. Recite mi sve u lice	30
22. Nimfa i Satir	31
23. Navukla me suseda na Logaritam	32
24. SMS poruka	35
25. Mišljenje o današnjoj gospodi	36
26. Gledajući žrtve i nemani	37
27. Ako budemo svadbu pravili	38
28. Neću ti nikad reći: Zažmuri!	39
29. Nikad neću ni prošetati	42
30. Ako bi me Svemogući upitao	43
31. Hvala za pevanja	44

Ljubavna noć sa književnicom
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Pesnikinja me je upitala:
Kako se zove ova haljina od tvida?
Rekao sam da ne znam,
a za kaznu je počela da me skida.

Haljina se zove – *Izvoli!*
I otkopčala je dugme prvo.
A ja sam se trudio da ostanem uljudan,
dok se izdajnik moj krutio u drvo.

Zavadila me je samnom.
Ali je sukob bio slatke vrste:
Gde da otpočnem s jezikom,
a gde da postavim prste?

Problem je rešila ona:
Povukla me je na sofu.
A ja sam joj zapevao: *U razdeljak te ljubim.*
Misleći na Balaševičevu strofu.

Dok je ona stenjala glasno,
a predorgazmični miris počeo da isparava,
ja sam se trudio da ne zaboravim
da u susednoj sobi njena sestra spava.

Pošto je ona blažena «okinula» još jednom,
a sa Protestantske crkve okinulo pet sati,
ja sam se na brzinu obukao i zbris'o:
da nas njena sestra obeznanjene ne uhvati.

Ne maštam

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Ne maštam o tome da lepoj devojci budem prvi,
jer to znači da će otići drugima,
već maštam o tome da lepoj ženi budem poslednji,
jer to znači da će samnom ostati.

Ne maštam o tome da postanem gospodar,
jer to znači da bih se namestio ljudima,
već maštam o tome da ostanemo braća,
jer samo među braćom mogu i ja brat postati.

Ne maštam o tome da se sve bogatstvo u moje riznice slije,
jer to znači da bih oko sebe gledao bedu,
već maštam o tome da se pošteno deli,
jer to znači da bi deo blaga i meni zapao.

Ne maštam o tome da se pravda posle Apokalipse uspostavi,
jer to znači još dve hiljade godina u neredu,
već maštam o tome da se Učitelj do večere pojavi,
jer to znači da sutra niko više ne bi plakao.

U mojim pesmama
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

U mojim pesmama nema mesta za zlotvore.
Nek´ im pevaju poltroni;
meni je dosta što postoje.

Ja pevam onima koji šapatom govore:
«Pustite glase pa da zvoni.
Neka se zlotvori vas boje.

Nemojte čekati rasplet na platou Armagedona,
nego uzmite motke u ruke,
pa udrite svaki svoju Aždaju po glavi.
Vas je na broju stotinama miliona;
i ne dozvolite da vaše muke
neka hiljada Aždâja pravi.

Nemojte čekati vojsku Mihaila Arhandela,
u čekanju ispijati čemera čaše,
tresući se k´o miševi pred zmijama.
A Otac milostivi će kao dobra dela
uračunati napore vaše
da poubijate i Aždaje u vama».

Ostaviću te nasred puta

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Ostaviću te nasred puta,
kojim si kao samnom pošla;
ako se pokažeš histeričnom
i nedozrelom svoga zvanja.

Bogom si žena da žena budeš;
i ne zaboravi da si sama došla,
a ja sam te primio voljno
da oboje uđemo u bolja stanja.

Mogao sam ja i dalje živeti sâm,
jer sam se davno svojoj sa Onog sveta predao.
Ali je moja iz Večnosti poručila da ti se nađem;
a ti ne čini da se u dobronamernosti pokajem.

Ostaviću te nasred puta,
jer ja na telesnu lepotu nisam nikada gledao
kao na razlog da sa nekom ženom ostanem,
ako ne ume da se dá kao i ja što se dajem.

Prva moja žena nisi

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Da se ne prisećam koja si mi po redu,
al` prva moja žena nisi,
A da li ćeš mi biti poslednja
– samo od tebe zavisi.

Ja sam skoro starac i znam šta je vredno:
sada je život s tobom za mene sreća.
Oduševljava me tvoje lice čedno
i mudrost tvoja od moje veća.

Ja nisam samo kao telo gledao
nijednu od žena koje sam imao.
Ali sve dok su veze imale smisla
ja sam ih makar kao tela uzimao.

A možda ćeš i ti mene podneti,
kao što sam i ja nerazumnije od mene podnosio.
Možda ćeš i ti meni čašu vode u krevet doneti,
kao što bih i ja tebi donosio.

Ako te neko od mene povuče sebi
ostavi me i prema vatri kreni.
Kao što sam i ja krenuo prema tebi
da podstakneš umiruću radost u meni.

Budi milostiv prema časnoj sestri
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Uleteo sam u njenu sobicu kroz prozor,
kad sam shvatio da se muči.
Prepala se zatečena s rukom pod haljinom
i ostala pred ikonom Device da čuči.

«Budi milostiv prema časnoj sestri!
Za borbu s tobom nemam moći.»
Osetio sam da ne očekuje nasilje,
a ipak su joj zasuzile oči!

Da ne bi morala da se izjašnjava
nisam ju hteo pitati šta to znači.
A nije značilo da morah otići,
pa sam počeo da ju svlačim.

Pokrila je oči šakama i malo raširila prste.
skupljajući se u loptu kao da neće,
a ja sam se usmerio na sise čvrste,
primećujući da se ne buni što ju okrećem.

«Budi milostiv prema časnoj sestri.
Na greh me naveo Đavo i ja sam pala.»
«Ne boj se sestro, u ime Boga govorim:
greh je što dosad nisi dala».

Osetio sam da je spoznala sreću
kad joj je orosilo visoko čelo.
A meni nije bilo da se na njoj zadovoljim,
već samo da učinim dobro delo.

Kad je o vrata njene sobe lupio neko,
kao detlić u trulu granu: rafalno kratko.
Mlada se sestra namah ouzobiljila,
žalosna što joj prekidaju opuštanje slatko.

13

Shvatio sam da je znala ko ju zove,
jer ju poziv nije ni malo prepao.
A ja sam po glasu poznao jednu od onih
u čiju sam sobu već mnogo puta upao.

Poljubio sam još jednom nabrekle usne
i pomilovao sestricu po nogama bosim;
a onda spretno iskočio iz njene ćelije,
da u bašti manastira ostatak trave pokosim.

5. aprila 2005.

Nisam više Srbin za vas
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Postoje stvari koje imaju prvenstvo
i stvari koje na repu reda stvari stoje.
A ja ću kao prvo odbaciti Jugoslovenstvo
i negovati samo ime porodice svoje.

Jer kakva smo mi to braća bili
i zašto smo gurali ime države u svaki stih,
kad su nas u neoprostivu glupost uveli
nedorađeni Klaus i prepredeni Dietrich.

A i sa Srbima ne želim više ništa da imam:
Sad pevaju Pravoslavlju i stvarima oko toga,
a prljave radnje su im u genima upisane:
već je i Dušan sklonio s prestola oca svoga.

Ubistvom dva Srbina `41.
Žikica Jovanović-Španac se proslavio;
Nad srpskim svatom Nikolom Gardovićem
turkomzvani Srbin je `92. ubistvo obavio.

Ja se ne stidim svojih predaka,
ali sam Srbin samo po svojoj stvari.
A vi koji Gòspodu samo crkve gradite
bićete i pohvaljeni samo kao zidari.

Pretstavljam se ovde kao Dragoljub der Serbe,
bez iluzije da su Germani od nas vredniji.
I ovde ima onih koji brukaju svoj rod:
mi smo samo materijalno bedniji.

A to znači da je ne-moral svojstvo vrste,
jer stanovnici šůma samo o opstanku brinu.
A ljudi su se malo izdigli prema Bogu,
ali još nisu dosegli spašavajuću visinu.

Japanka iz Bosanskog Broda

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Obogatila je moje noći
mirisima svojih davanja;
raduju me otpočinjanja,
a još više svršavanja.

Zna da se namesti i rukom povede,
na tempu da oduzme i da doda,
idealna moja ljubavnica,
Japanka iz Bosanskog Broda.

Ne peva u sedamnaest slogova
već opeva slobodno prilike naše,
a ja zapevam sevdalinku,
kad me kao Amazonka zajaše.

A još je u neodlučnosti
između bivšeg i mene.
ali ja o budućnosti ne razmišljam:
oba ćemo joj postati uspomene.

Rekao sam joj da jaran njen
ne zaslužuje od mene ni reči,
i da se upita: Koga on voli
kad mu ona ne sme istinu reći?

A ja je ljubim sasvim iskreno;
kao da je samo meni data.
Jer kako da se ljutim na sestru
što voli i našeg brata.

To ne znači da ja nju lako
drugome kao ženu dajem
već pazim da ju ne uvredim,
pa da se posle kajem.

16

Odveo sam je na kamaru sena,
a kad sam se našao ispod nje bele
dahćući sam zahvalio zvezdama
što su mi malenu Bosanku donele.

7. aprila 2005.

Dozvoli da te uzmem

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Dozvoli da te uzmem
i tvoje će se brige prepoloviti.

Ako me počneš ljubiti
još će četvrtina tvojih briga niz reku otploviti.

A poslednja četvrtina koja te je mučila,
nestaće čim se za mene budeš odlučila.

Ako mi budeš rekla
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Ako mi budeš rekla: Idi!
prihvatiću to kao red stvâri,
jer nesporazuma nema među nama.

Neće imati ko čega da se stidi;
nevažnom nismo davali išta da pokvari:
mi smo slavuji nad neograđenim livadama.

Može se desiti da ti dosadim jednom,
ali za to ja odgovornost ne mogu snositi:
i na mene se proteže Zakon promêna.

I kao što na moru nepreglednom
nailaze talasi koje moramo podnositi,
tako će i mene stići posledice ne-vremena.

Te zato, kad bude dotle došlo
da ti ne budem imao šta dati,
ja ću se do groblja odvući sâm.
Prihvatajući neizbežnost.

Svestan da je sa uživanjem razlika prošlo.
Ne očekujući da me ljubavnica do groblja prati,
niti plaćući što više ne dobijam,
već zahvaljujući za dobijenu nežnost.

Lupiću nešto

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Lupiću nešto što još niko nije.
I neće mi biti važno kako se prima.
Od Opšte Teorije Relativiteta neće biti slabije,
ni neverovatnije od Teorije o Atomima.

Biće mi važno da zvuči kao Teorija
i da liči na objašnjenje Univerzuma.
Pa nek` se smeju svi, k`o što se smejem i ja
na njihove kombinacije nerazuma.

Lupiću nešto s veseljem.
jer sam u Fiziku up`o iz šale;
ne očekujući Nobelovu nagradu
od onih koji misle da su samo ne-naučnici budale.

Pogledaću matematiku o Imaginarnom vremenu,
kad budu smisljeno objasnili vreme stvarno.
Mada znam da će im to uspeti – Sutra!,
jer je njihovo *znanje o vremenu* imaginarno.

A oko prostora se vrte k`o mongoloidi oko panja:
za devijacije u polju kažu da se prostor krivi,
a polja su samo prva agregatna stanja;
pra-pojavni izraz svega što u Kosmosu živi.

Lupiću nešto što još niko nije,
bacajući kosku na glodanje kerama,
a budućim Nobelovcima tajnu na odgonetanje:
Kako je to Gravitacija – magnetizam po sferama?

U neistraženim područjima moga bića

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

U neistraženim područjima moga bića
krije se jedan vepar,
koji je nesrećan u svakom periodu
u kom egzistira kao ne-par.

I mada ne nosi naklonosti ka svinjarijama,
u svakoj kaljuzi vreba zgodu,
da s krmačom koja se uglabila,
napravi sebi razonodu.

U neistraženim područjima moga bića
krije se bonobos čupav;
koji je sposoban shvatiti svoje zavisnosti,
ali i dalje egzistira glupav.

I mada je neotesana zverka,
ne pari se s majmunima, niti u rodu svome.
Ali iz drugih čopora majmunice merka
i smisao života nalazi samo u tome.

U neistraženim područjima moga bića
krije se rogonja jak.
I mada ga nema za sve krave,
egzistira kao sebičnjak.

Ni jednu kravu ne bi dao,
na parenje drugom biku.
Glupog će ga iznenaditi promena:
«Sve krave pobjedniku!»

Sve je sito samo oči nisu
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Sve je sito samo oči nisu;
nesitost mi genom upisana:
Apetit na belu sisu
vučem još od rođendana.

Kad ugledam bradavice
pod košuljom lepe žene,
raskravi se moje lice
k`o u bebe podojene.

Sve je sito a alave oči.
O gladi i zdravlju imam stav:
kad pritisak krvni skoči,
ja pomislim: «Al`sam zdrav!»

Kad ugledam bele butke
i oči izbečim,
ja poželim i polutke
nežno da pognječim.

Sve mi sito samo oči ištu
da sve žene budu moje.
K`o dete u obdaništu:
sve ih ubrajam u svoje.

Zahvalan sam ocu
i majci na tome,
što živahnu bôcu
uradiše sinu svome.

Samo sam gledao

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Imao sam tu sudbinu
da se rodim u predvorju pakla,
Ali sam živeo podnošljivo,
jer me se Milost svih mogućnosti dotakla:

Samo sam gledao bedu;
kako se geometrijskom progresijom koti,
ali sam bio vojnik-obveznik države,
koju su vodili lopovi i idioti.

Jednom sam upitao: Zašto je Sreća
sa Jugoslovena sklonila pogled svoj?
Posle sam čuo da nas je pogledala,
ali mi nismo pošli ka njoj:

Tukli smo se zbog njiva
na koje niko više ne pazi.
I tukli se zbog bogomolja
u koje niko umom ne zalazi.

Imao sam sudbinu posmatrača
koji se nalazi nad poljem strave;
gledajući potoke sîza i krvi
sa kamenjara na kom cvetaju glâve;

Horizontalno je slabio urlik horde
koja se u galopu udaljavalala,
vertikalno je jaćao lelek žena;
k`o da je Vasiona bezumlje podržavalala.

U daljini su gorele kuće,
a beli se dim oblacima dizao.
Crne su ptice jatima naletale,
a miris gorelog mesa je nozdrve lizao.

Imao sam tu sudbinu da se rodim na Balkanu,
k'o da je uređeno po mojoj volji:
jer je časnije pripadati narodu koji strada,
nego narodima koji se nametaju kao bolji.

Milost svih mogućnosti me je sačuvala
od pohote i gubitaka u ratovima.
A ja sam svoj deo odgovornosti nosio
družeci se s miroljubivim svatovima.

U pitanju je krađa

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Vi svoje umetnike u sanatorijume zatvarate
zato što se neumereno svom stvaralaštvu raduju,
a kad poumiru u bogatstvo naroda ih prisvajate,
praveći se da ih niste puštali da gladuju.

A ja vam kažem ozbiljno da ste lopovi.
Jer sve što se posle smrti pesnika događa,
kad vi veličate i koristite njihove tvorevine,
jeste najbestidnija krađa.

Koliko je mudraca umrlo od gladi
ne razmišljajući o tome ko će im platiti;
za ono što niko od vas ne ume da radi,
i što vaši preci nisu mogli shvatiti.

Zato vam kažem: Lopovski soju,
sklopite knjige onih koje ste tek danas shvatili,
a računajte u elitu svoju
samo one kojima ste lično platili.

I ne smećite s uma da ste bedniji od zlòga,
ma koliko da vas istina pogađa,
jer svako vaše gledanje slika Vincenta van Gogha,
ili slušanje Mozartove muzike jeste – krađa.

Šta je dobit?

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Šta je dobit – zavisi od posla u kom čovek hoće da zaradi:
Neko gleda kako da obere ono što drugi zasadi.

Neko računa u sreću ako proda nešto što ne valja,
a neko u čistu pobedu kad pretekne bogalja.

Ja nisam nasledio talenat da novce pravim,
a čim lova kapne besparicu zaboravim.

I čudim se ljudima sa velikim plaćama
što ne svode saldo u svojim gaćama.

Gledajući tužne žene doak`o sam celoj priči:
Ko ne jebe dobro novčanim se stanjem diči.

Tata m je govorio: «Nisu važni novci!
Pesnicima dođe džabe što kupuju trgovci!»

Mama mi je govorila da se dobro dobrim vraća:
i odmah sam na dobitku kadgod sam bez gaća.

Nisi ti kriva

Možda je istina, a možda lažeš.
A i za laganje ti hvala,
jer nisi ti kriva što očekujem da kažeš:
«Od tebe boljeg nisam imala.»

13. aprila 2005.

Odrasla si u Bosni

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Odrasla si u Bosni;
od sedmoro kao peto dete
roditelja sirotinjskog sloja.

I da nije bilo rata
našlo bi se druge štete
da padne na leđa tvoja.

Ne čudim se toj mudrosti,
posle svega što si srela
i imala u životu.

Niti tom što podržvaš
samo ona ljudska dela
koja odaju dobrotu.

Zato ja i gledam
da prirasle tvoje rane
ljutom solju ne dosolim.

Nego gledam da se nežnost
useli u tvoje dane;
i spoznaja da te volim.

15. aprila 2005.

Ako zaustavite satove
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Ako zaustavite satove
sve će se i dalje kretati;
ako zaustavite svatove:
mladenci će se i dalje sretati.

Ako zabranite točenje vina,
grožđe će i dalje vriti,
ako zabranite gašenje sijalica,
lopovi će se i dalje kriti.

Ako spustite zasune
voda će branu prelići,
ako raširite zavese
svetlost će napolju svetliti.

Ništa od starog ne nestaje,
samo ga potiskuje novo,
a ipak sve u kretanju prestaje
tako da trajno je samo ovo:

U suštini sve je konačno:
Novo stanje smenjuje tekuće.
A u svemu stoji tačno:
Moguće je sve što nije nemoguće.

Piramida vlasti

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Piramida vlasti svršava sa jednim,
a na bazi sirotinja stenje.
Svako ko se smatra vrednim
pokušava da se penje.

Pozorište staro, a maske bez boje;
novi glumci sitni; sitnije i role.
Svi misle da istoriju kroje,
a goli su akteri tragedije gole.

Čak ni skerco nije;
iako su sheme smešne.
Dvorska luda lice krije,
zbog podele pogrešne.

K`o ovce u gluvom horu
delegati staru bleju bleje.
Zbrka je na srpskom dvoru:
luda plače – premijer se smeje.

Recite mi sve u lice

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Već sam čuo mnogo puta
od nekih iz okruženja moga,
da sam svinja, majmun, kurva, ...
i ponešto sramnije od toga.

I računam da mi dobro misle;
sumnjiv mi je svako ko me hvali.
Možda ne bi prave reči našli
kada bi me sasvim upoznali.

Naravno da nisam dužan
o sebi zlo govoriti:
kad se drugi budu otvorili,
i ja ću se otvoriti.

Zasad mirno slušam ono
što se protiv mene zbori,
i kažem im: «Ljudi ne znate,
da sam ja od sebe gori.

Racite mi sve u lice,
ne morate ništa kriti;
ako imam nekih mâna.
Samo me nemojte biti.

Pristajem da beleg primim;
stavite me na vrh liste.
Recite mi sve što jesam,
pod uslovom da vi isto niste.»

Nimfa i Satir

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Na tavanu punom akrepa
dala mi se moja lepa.
Slušale su aveti
kad su pali zaveti.
Rekao sam: Za sva doba!
Rekla mi je: Do groba!
Da pazimo samo
da se ne svadamo.

S tavana smo sretni sišli;
javna mesta sva obišli
Šetajući gore-dole
kao dvoje koji vole.

Posle smo na pesku stenjali;
na drvo se penjali, ...
I čudom se čudili
da nismo poludili;
Shvatajući da ne znamo
kako da paziramo.

Jasno nam je postalo
kad nam se u šumi dopalo
da beremo jagodice
i vlatamo ljubičice;
na skrivenom proplanku
da vodimo igranku,
u zelenoj travi,
da mi se naglavi, ...,
jasnim dvesta posto
da nas dvoje prosto
spadamo u stvorenja
koje ne mogu bez pârenja.
A to znači ovaj zbir:
Nimfa i Satir.

Navukla me suseda na Logaritam
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Desilo se jednog dana
da je ona nasmejana
predveče pozvonila
i za pomoć zamolila.
Reče: «Hitno! Termin kratak, ...,
a važan je baš zadatak, ...»
Rekao sam da je lako
i da ja znam kako,
ali knjige stare moje
na tavanu sada stoje.

Sinulo je njeno lice
kad smo pošli po tablice.
Krenula je ozarena,
kao da je kuća njena;
i kao da bolje zna
puteve do tavana.

Kad ona na lestve kroči
poletose moje oči;
a zadržta moje telo
kad se međunožje belo
ispod njene dlakavice
nadnelo nad moje lice.

Ispod njene moćne guze
mene slatka nemoć uze,
a onda u istom trenu
shvatih muku njenu:
Ko to šeta vedra lica,
komšilukom bez gaćica?
Nema više šta da pitam:
njoj ne treba logaritam.
Rekoh sebi: «Važi!
Daću joj što traži.»

Slagah bolest na prašinu
i da mrzim paučinu,
da bih sačuvao ruke
čiste za tren odluke.
Jer ja cenim duboko
ženski organ kao oko.
A kako sam mog`o znati,
da neću lizati.

Dok je škrinje preturala
picu mi je poturala.
Tavanom je puzila
na mene se guzila.
I kad sam pojurio
da bih joj ga turio,
prevrnusmo škrinju neku
i ugleda pornoteku;
koja mi je koristila
dok se nije doselila
komšinica ova mlada
iz glavnoga grada.

Ona samo reče:
«Listam svako veče
ovom slične stvari.
Nemam kog da natakari,
ovu moju ranu
od trljanja pregrejanu».

A ja rekoh da to znam,
jer ju dugo posmatram.
Dok se ona skida lako
ja svog nadignem polako,
A kad klekne na sred srede
da guzovi njeni glede
na prozore moje sobe
ja dodam sa ruke obe:
desnom glavić – levom kesu
I – poprskam na zavesu.

Rekla je da ona zna
da se meni dopada.
Pa zato i bira
da pri svetlu masturbira.
I uglove takve traži
iz kojih će da nadraži
odluku da priđem delu
i uzmem je celu.
A ne da se iz daljine
palim na njene obline
i muški u svemu bivam:
ženu gledam – sebe skrivam.

Zaslужujem da me psuje,
a ne da se pokazuje.
Jer muškarac rado gleda
kad se žena oku preda.
A nijednoj drago nije
kad se sused sramno krije.

Zato je i došla reći
da ni ona neće leći
da krevetom pliva
dok sused uživa
nego sused mora znati
da će ona dati
ako sused njoj uzvрати
i na sliku slikom plati.

Lekciju sam shvatio,
predlogom uzvratio:
«Preselite ovde stvari,
da na način stari
uživamo svakog dana
tela naša izvajana.»

SMS poruka

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

To što ti se ne javljam znači samo sledeće:
Ne želim te još i mnome opterećivati.
Odmaraj se,
razmišljaj,
idi gde hoćeš,
radi šta hoćeš,
budi s kim hoćeš
i
ne brini o meni;
Moja sreća nikad nije zavisila od neodlučnih žena.

Mišljenje o današnjoj gospodi
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Ako su gospoda prošlih vremena bila toliko gospodstvena koliko su to i današnja, onda je i u prošlim vremenima bilo časnije biti seljak ili prosjak.

18. aprila 2005.

Gledajući žrtve i nemani

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Koliko glista svakog dana
postanu plen jednog jata vrana?
Koliko žaba gadnih
postanu hrana sedam zmija gladnih?

Koliko osam groznih krokodila
u mutnim vodama Nila
vitkih antilopa raščereče
kad ove dođu na vodu uveče?

Koliko devet galebova belih
proguta za dan riba celih?
Koliko deset hijena oko ponoći
raskomadaju okota u nemoći?

Gledajući žrtve i nemani
shvatio sam šta me čudi:
Ni jedna se vrsta ne tamani
među sobom – kao ljudi.

Ako budemo svadbu pravili
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Ako budemo svadbu pravili,
pre nego što budemo nazdravili
poželeću da mi traješ
i da mi se dnevno daješ;

Ako pođemo u beli svet
poželeću dobar let,
krotak personal i konobare;
da Medeni mesec naš ne kvare

Ako kuću uvedem u maštu
imaćemo cvetnu baštu,
svih voćaka zasade
i, naravno, – bez ograde.

Sve ostalo već imamo
da bez brige uživamo.
Jer da nisam srećan bio
ne bih te ni zaprosio.

Neću ti nikad reći: Zažmuri!

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Neću ti nikad reći:

Zažmuri!

da bih ti Yoga-Nidrom izvizualizirao kako letiš
iznad predela polivenih Sunčevom toplinom
i bojama koje bi te oraspoložile
samo za taj period u kom si odeljena od stvarnosti.

Kažem ti:

Ne dremaj!

Vidiš li ti šta se radi?

Čuješ li ti šta se laže?

Ne veruj nikom!

Čak ni meni.

Ja nemam interesa da te iskoristim,
ali imam interesa da te ne dam njima.

Mada se pitam:

Od koga mi pravo da utičem na tvoje izbore i puteve?

Ja znam šta je nepristrasno delanje;
i da je sve kako nije, ja bih te pustio
da se opečeš na plamenu sveće,
ali se ovde ne radi samo o vatrama koje nagorevaju do smrada,
nego se radi o nevidljivim zracima koji sigurno odnose u smrt.

Ne mogu te pustiti u iskušavanje stvari koje nose štetu i bol.

Zato ti i kažem vrlo pristrasno:

Ne dremaj!

Sumnjaj u poklone.

Jer ono što ti trebaš ne poklanja niko;

Kako da ti pokloni ljubav onaj koji ne voli sebe?

To ne znači da ja veličam narcisoidnost,

već samo kažem da ljubav mogu dati – u sebi uređeni.

A ko je, od ovih oko tebe, u sebi uređen?

Kome ovoliki sanatorijumi za depresivne?

Sumnjaj u osmehe!
Jer toliko su ti potrebna sretna lica
da ne verujem da ćeš ostati objektivna;
Suviše si dobronamerna.

Suviše brineš o njima.
A ko brine o tebi?
Samo ovaj koji ti govori:
Ne sanjari!
Ne dremaj!

Otvori oči i ne stoj u mestu.
Udaljuj se.

Mada:
udaljavajući se pravolinijski stižeš kad-tad na ono mesto
na kom te niko od njih ne sme zateći.

Zato: tumaraj!
Cik-Cak.
Nemoj se ni spiralno kretati,
nego kao puž na betonu posle letnje kiše:
Da niko ne shvati zašto si tu,
ili tamo,
gde te budu ugledali.

Sumnjaj u sobračajne znake!
Sumnjaj u nenaoružane vetrenim oružjem:
možda nose otrov u prstenu.

Nije to moja paranoja.
Ja sam svestan da suma nepoverenja postaje opterećenje.
Zato ću te naučiti da sumnje prevedesh u opreznost,
opreznost u budnost,
budnost u svesnost
da ti ne pripadaš onima koji se izveštačeno smeju;
ni onima koji guraju Trojanskog konja;
ni onima koji umesto vatrenog oružja nose intrige;
ni onima koji hoće vizualizacijama da otupe tvoju budnost.

Ne pripadaš ni onima koji bi da te preko nepostojećih polja,
polivenih nepostojećom toplinom,
udalje od stvarnosti;
u koju će te vratiti prvi telefonski poziv,
prvo zvonjenje na vratima tvoga stana,
prvi račun u poštanskom sandučetu, ...

Ne udaljuj se svetom iluzija.
Oni nisu iluzija.
Udalji se svojom stvarnošću od njihove.

Naučiću te kako se to radi bez pomeranja tela:
Ti si ti;
oni su oni.
Ostavi njih njima
i prestani da ih žališ:

Posle se popni sa na brdo, kao Noah!
Dozvoli da bujica odnese šljam.

Ne dremaj ni u mom prisustvu:
Kad se budeš uredila mentalno poželeću tvoje telo.

Jer je lepo.

Nikad neću ni prošetati

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Nikad neću ni prošetati
trgom ispred crkve Petra Apostola,
da ne bi neko pomislio
da sam došao matorog da vidim.

Prepala bi me povorka sa nosiljkom
iza koje mile pozlaćena kola.
A svita trbonja u crvenim odorama
bi učinila da se postidim;

mada sam samo jedan koji drugačije misli
i koji sa cirkusantima nema ništa.
Čak i svojoj deci dozvoljavam
da veruju u sve što im kao nauku nude.

Ima još mnogo maloumnih dešavanja
koja su deo planetarnog pozorišta;
ali ceo Svet neka uđe u publiku.
Ja molim samo da sve bez nasilja bude.

Ako bi me Svemogući upitao
Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Ako bi me Svemogući upitao:
«Da li da popravim nešto na njoj?»
(mislim: na tebi),
rekao bih mu: «Nemoj!
Valjalo ne bi.

Možda bi se uobrazila,
možda bi ju još više muškaraca saletalo,
možda bi onda na meni popravke tražila, ...
i ko zna šta bi nam sve zasmetalo.

Već sam se navikao na telo sitne žene
i na njeno shvatanje Stanja stvari.
Uredi samo da ne traži boljeg od mene
i da za cigaretama više ne mari.»

Hvala za pevanja

Copyright: Dragoljub M. V. Popović
Solothurn – CH

Na početku smo imali samo jedan problem,
a posle mesec dana ih brojim sedam;
Ja sam veoma tolerantan,
ali neredu prostora ne dam.

Hvala za telesna uživanja s tobom;
hvala za pevanja na koja si me navela.
I dalje mislim da si divna,
mada pomalo – nezrela.

Ja sam svašta video i čuo;
i iskusio neposredno;
sva dela mogu razumeti,
ali ne moram trpeti ni jedno.

Imam predstavu o mirnoj vezi,
da sad ne izlažem listu:
povuci se i raščisti oko sebe,
pa se vrati za situaciju čistu.

Dragoljub M.V. Popović je rođen 1. 7. 1948. u Surčinu (Zemun).

Živeo je 10 godina u Surčinu, 10 u Novoj Pazovi, 20 u Vranju,
3 u Baselu i 13 (živi) u Solothurnu.

Po zanimanju je književnik-izdavač i muzičar-kompozitor.

Preživljava kao ulični svirač-prosjak u Solothurnu.